

Az ismeretlen Isten

Az Ismeretlen Istenről szólok,
miként Pál apostol Rómában.
Nem olyan szépen és okosan,
csak dadogva, keresve a szót,
útkövekként rakva le lelkedig.
Nézd barátom, nézd az életed,
nem hiányzik-e belőle igazi remény?
Nem csak ideig való kényelem,
mely elillan, mint olaj a mécsből,
csak röviden világítva meg napjaidat.
Az elvehetetlen reménységről szólok,
mely nem szégyenít meg, mely
sziklára épül, s nem omlik össze.
Többről, az Atyáról szólok,
akinél örök vagy, örökre.
Ha hozzá térsz, és nem kalandozol,
rablók nem verik fel sátradat,
hisz lélekből fonták annak anyagát,
és sátorfái meg nem romlanak.
Ott élhetsz nyugton, mert Isten
már a házad, az ő lelke véd, és ha
benne állsz, ajándék neked a
mindenre bocsánat, s ha keresel,
mindig találsz.
S ha elesel, mert elesel sokszor mégis,
az ismeretlen Isten felemel.
Nem hagy el és nem veszít el téged,
hűségével magának felel.
Mert több e hűség a fogadalomnál.
Több mint erős elhatározás,
több e hűség betartott szavaknál,
szeretet ez, és semmi más.
Szeretet, mit mindig is kerestél,
s magad is adtál, amennyi tellett,
és siklottál rajta, mint könnyű
vitorlás, de a zátonyokon,
mindig megfeneklett.
Az ismeretlen Isten szeretete, győztes.
Ő nem veszít és nem süllyeszt hajót.
Ő teljesíti rajtad, mit kimondott,
minden ígéjét, mint a legfőbb jót.

Jöjj ki

Jöjj ki magányos hazátlanságodból,
és ne hazudd tovább, hogy jól vagy
így is, és mindenre elég önmagadnak,
nem így, – nem ilyenek – alkottalak.
Jöjj ki sírhelyed barlangjából,
Kelj fel sírodból, Lázárom!
Velem a halál csak lázálom.

János evangéliuma

(részletek)

Az örökké való Ige testé lett,
az igazi világosság eljött már a világba,
amely megvilágosít minden embert,
hogy aki befogadja őt, arra úgy
nézhessen Isten, mint a fiára.

(...)

Aki elküldött engem, maga
az Atya is bizonyoságot tett rólam.
Sem hangját nem hallottátok soha,
sem ábrázatát nem láttátok.
Az Ő Igéje sincs maradandóan
bennetek: mert akit Ő elküldött,
ti annak nem hisztek.
És nem akartok hozzám jönni,
hogy életetek legyen!
Mi módon hihettek ti, akik
egymástól nyertek dicsőséget,
és azt a dicsőséget,
amely az egy Istentől van,
nem keresitek?

(...)

Meg van írva, Jézus nevére
minden térd meghajol,
mint hogy nem maradhat
állva semmi fű, gazdagon
hulló égi harmaton.
Mert szélsodrásban
elhajol a búza, s ki az,
ki fájva egyenes marad?
Melyik szög erősebb a
kalapácsnál, ha hozzáértőn,
pontosan lecsap?
Milyen érv vagy melyik
bizonyosság, mi embertől van,
nem rendül soha?

Az életnek rettentő nagy fáján,
bizony mindez, csak múltó moha.

A valósággal szemben, mint tócsán a fény,
olyan mi minden okosságunk.
Mint gyenge fűszál a felkelő napban,
valahogy így van, ha Isten előtt állunk.

Születésnapomra

Születésnapos letterem én
Nem lep meg ez a költemény,
rég
nagyon:

köszönet, mellyel meglelem
testvérem, barátom – Istenem,
ki nem
hagyom.

Több évtized immár elszelelt
s testvérem vissza nem ölelt.
Az ám,
Hazám!

Lehettem volna mindig az,
kinek egyetlen napja nem igaz,
szegény,
szegény.

De nem lettem, mert eleven
szólt a világegyetem
Igaz
Ura.

Intelme gyorsan, féltve ért
elvesztett reményemért,
szívem
kivont
szabályával óvta ellenem.
Ideidézi szellemem
hevét
s nevét.

„Te, kiért életem adtam én,
nem veszthetsz el e földtekén,
Én Vagyok!”
S ragyog.

Bátorít, megtart és vigyáz,
példabeszéddel magyaráz,
szeret
nagyon.

Mindezt népemnek fogom, nem
csak vallásos hófokon
taní-
tani!

Tudod, hogy van bocsánat

Tudod, hogy van bocsánat,
nem ölhet meg a bánat.
Légy, ami lennél: ember.
Az Isten eljött utánad.

A bűn az nem lesz könnyebb,
méltó hogy megköszönjed,
hogy van, ki magára vette,
és örökre eltörölte.

Ne vádolj, ne fogadkozz,
ne légy komisz Uradhoz,
ne hódolj, és ne hódíts,
légy hű igaz Utadhoz.

Maradj meg megvetettnek,
kanyarban egyenesnek.
Az Isten szent Igéjét,
vakon ne vesd meg.

Emlékezz, hogy hörögtél,
s hiába könyörögtél.
Csak teremtőd segített
minden igaz pörödnél.

Atyát hívtál elesetten,
s láthattad, él az Isten.
Szeret, romlott kölökként
pszichoanalízisedben.

Hittél a könnyű szóknak,
a hamis tanítóknak,
s lásd, soha, soha senki,
nem mondta, megváltott vagy.

Meghaltak, úgy szerettek,
így mindent kifizettek,
most hát a töltött fegyvert
ereszd le a kereszthez.

Kövesd az igaz elvet,
fogadd a hű szerelmet,
önmagát adta érted,
és élni szeretne benned.